

[Jes Lunde]

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring. (Forbud mod mængdebegrænsning).
(Lovforslag nr. L 103).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Tommy Dinesen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om større handlefrihed for DSB.

(Beslutningsforslag nr. B 18).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Kofod-Svendsen (KRF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om privat institutionsdrift.

(Beslutningsforslag nr. B 19).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 2/10 91. Første behandling 9/10 91. Betænkning 10/10 91. Anden behandling 31/10 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Den 31. oktober havde vi anden behandling af dette lovforslag. Ved andenbehandlingen gennemførte Folketinget en række afstemninger som følge af, at Fremskridtspartiet havde stillet en stribe konkrete ændringsforslag. Af de ændringsforslag vedrørte de 22 personer, som har en kriminel fortid. Resultatet af af-

stemningerne kender alle i dag, nemlig at samtlige partier i Folketinget på nær Fremskridtspartiet stemte imod de pågældende ændringsforslag. Man ønskede altså, at de 22 kriminelle personer forbliver på listen over dem, der skal belønnes med dansk indfødsret.

Aldrig så snart var behandlingen her i Folketinget af netop disse ændringsforslag slut, før man i TV-Avisen den 31. oktober kunne høre, at Venstres ordfører, fru Inge Dahl-Sørensen, kunne oplyse, at 50 pct. af dem, lovforslaget omfattede, altså 50 pct. af 929, var kriminelle, og efter Venstres mening skulle man ikke længere tildele indfødsret til kriminelle personer.

Man kan så spørge, og det er det, vi gør: Hvorfor i alverden benyttede fru Inge Dahl-Sørensen og partiet Venstre sig ikke af muligheden, da de få timer forinden kunne have forhindret, at 22 kriminelle personer, flere af dem oven i købet med narkodomme bag sig, kunne være udgået af denne lov om indfødsrets meddelelse?

Men dermed sluttede det jo ikke. Forud for Det Konservative Folkepartis landsråd kunne man i en offentliggjort tale, som statsministeren agtede at holde på det pågældende landsråd – og statsministeren er jo ikke nogen hr. hvem som helst – læse, at efter hans mening ville det være pædagogisk fornuftigt at udskyde statsborgerskab for fremmede, som har begået forbrydelser. Og under det konservative landsråd er det da bestemt min opfattelse – i hvert fald ud fra, hvad man kunne se i pressen – at indfødsretsmeddelelser til kriminelle personer var et meget vigtigt emne på det pågældende landsråd. Således var den konservative gruppeformand, hr. Gammelgaard, i medierne og kunne fortælle, at fra nu af skulle man ikke længere tildele kriminelle personer statsborgerskab. Man kunne også i medierne opleve den konservative ordfører, hr. John Vinther, fra talerstolen på mødet fortælle, at fra nu af skulle man ikke længere tildele kriminelle personer statsborgerskab.

Det er ærlig talt lidt sent at komme i tanke om det, når man under festlige former holder landsråd og man bare to dage forinden glemt at trykke på den grønne knap, hvorved man kunne have forhindret 22 kriminelle personer i at indgå i denne lov.